

Życiorys

Urodziłam się 29 stycznia 1922r. w Pińczowie z ojca Edwarda Chmielewskiego i Walentyny z Sobolewskich. Ojciec mój był początkowo nauczycielem, potem sekretarzem Sejmiku w tymże mieście. Jestem ósmym spośród dziesięciu dzieci. Po sześciu klasach Szkoły Powszechnej zdałam egzamin do Gimnazjum im. Hugona Kołłątaja w Pińczowie i do 1939 r. ukończyłam cztery klasy t. zn. cały zakres obejmujący gimnazjum. W roku 1932 zmarł mój ojciec, zostawiając rodzinę pięcio-osobową: matkę moją, siostrę Reginę oraz dwu braci - Edwarda i Józefa, pozostałe rodzeństwo zmarło wcześniej. W czasie okupacji mieszkalam w Pińczowie, gdzie na tajnych kompletach przerobiłam kurs dwóch klas licealnych typu humanistycznego i zdałam konspiracyjnie maturę w 1943 r., weryfikowaną w 1945r. Równocześnie uczestniczyłam w tajnym nauczaniu, ucząc dzieci młodsze.

Już od 1940 r. na tych terenach organizował się Ruch Oporu, z którym zetknęłam się poprzez moich braci. W sierpniu 1942 r. w Pińczowie zostałam przyjęta do Narodowych Sił Zbrojnych. Przysięgę odebrałam w moim mieszkaniu por. Marian Łagowski ps. "Niedziela". Przysięga składana była w obecności moich braci, a to: Edwarda Chmielewskiego ps. "Zbigniew" i Józefa Chmielewskiego ps. "Aleksander", którzy już byli członkami NSZ. Przyjęłam pseudonim "Lawenda". Z uwagi na to, że moi bracia już od dawna byli mocno zaangażowani w pracy konspiracyjnej powierzono mi dwie zasadnicze funkcje - szefa łączności i sekretarjat Kom. pow. NSZ w Pińczowie. Niezależnie od tych funkcji byłam łączniczką Komendy powiatowej.

W roku 1943 ukończyłam kurs pielęgniarski dla sanitariuszek zorganizowany przez Ruch Oporu, pełniąc równocześnie obowiązki łączniczki.

W styczniu 1945 r. przeniosłam się na teren Jędrzejowa, ponieważ po wycofaniu się Niemców dom nasz w Pińczowie zabrali i zajęli członkowie Urzędu Bezpieczeństwa. Po wielu przykrościach doznanych ze strony UB i po aresztowaniu brata Edwarda przerwałam działalność konspiracyjną w czerwcu 1945 r.

W marcu 1945 r. został aresztowany drugi brat Józef w Krakowie i przewieziony do więzienia Mokotowskiego w Warszawie. W ślad za nim, chcąc się nim opiekować, musiałam przenieść się do Warszawy. Mając możliwość uzyskania miejsca w bursie S.G.H. - Szkoła Główna Handlowa - zapisałam się na tą uczelnię. Równocześnie zmuszona byłam podjąć pracę zarobkową. Początkowo udzielałam korepetycji, następnie zaczęłam pracować zawodowo w Centralnej Księgarni Rolniczej Samopomoc Chłopska, a następnie przeniosłam się do Instytutu Badań Mieszkaniowych. W zagadnieniach związanych z budownictwem pracowałam bez przerwy przez 32 lata, aż do przejścia na emeryturę w 1979 r. Instytut w tym okresie ulegał różnym zmianom i reorganizacjom, w ostatnich latach mego zatrudnienia był Instytutem Kształtowania Środowiska.

Studia ukończyłam uzyskując dyplom I-go stopnia w 1951 r., i II-go stopnia w 1961 r.

W roku 1950 wyszłam za mąż, za Leonarda Barszczewskiego. Mieliśmy jedno dziecko, córkę Annę urodzoną w 1957 r. Mąż mój zmarł w 1987 r. Po wyjściu córki za mąż, jestem sama.

Warszawa dn. 25.07.1991 r.

Z. Barszczewska
(Zofia Barszczewska z d. Chmielewska)

